

Ötlető:

Ötletés IDEGE:

TART.: LAIKODALMI FELKÖSZÖNTŐK

5 lap

Földrajzi mutató:

Szakmutató: XIX, A, B,

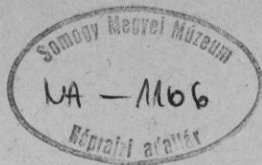
PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRONS

ÁTVEZETVE AZ EGYSÉGES LTK. 3501-es TÉTELE ALÓL

Becsínált fekköszöntő:

Itt van a becsínált szekfüvel, babérral
 Ebből is merjen mindenki két jó tányérral
 Mört nem régön beszéltem egy gavalérral
 Kinek a két zsebe teli volt tallérral
 Bámulásra méltó volt kövérsége
 Holott tudom volt két felesége.
 Kérdöztem honnan van ilyen egészsége
 Azt mondta, hogy becsínált volt az ő elesége.
 Hogy kegyelmök is kövérek legyenek
 E becsínáltból jó lakást egyenek.
 Jó erre a bor is, azért hát igyanak
 A tálban, kancsóban semmit se hagyjanak
 Ha üres az edény nekem jelt adjanak
 Egybe telehozzom, amugy hamarjába
 Teli csapom van még a kamrába,
 Kedves vendégimnek nyomom a markába
 Ördög bujjon bugós a ke brugójába.

Disznóhus felköszöntő:

Itt van a gyöpturó téföllel tormával
 A szakácsasszonyunk szép ajándékával
 Bökte ki kögyelmük kögyes vellájával
 Azután költsék el az Isten áldásával.
 De a kancsóhoz is tessék ám nyulni
 A szomjuság ellen öleget inni
 Ha kifogy majd frissel fogok hozni.
 Ez azért rőfögött egész életében
 Nem volt szárnya soha ilyen vendégségben
 Türhető eledel tessék hozzányulni
 Hiszön mibennünk már nem fog többé turni

Káposzta felköszöntő:

Hirös magyar étel, melyet mostan hoztam
 Némöt embör ettől ébredne föl holtan
 De olyan gyömor mint kegyelmöké
 A vasszőget is megemésztene
 Egyenek hát bátran, merjenek ki sokat
 De ne huzdaljuk ám csupán ahusokat
 Egyszöri embörként a leve is jó ennek
 Jó étvágyat csinál, hát azt is mergyenek.

Tyukhus felköszöntő:

Ami mönnyegzős napunkra
 Tikok is lakodalmunkra
 Eljöttek biz pörul jártak
 Mört nagy dög esett rájuk
 A szögény tikocska tegnap még kapargatott
 S már este a vére végkép kiontatott
 Forró vízbe meg is kopasztatott
 Most meg itt a tálba föltrancséltatott
 Ez is benne főtt aám a jó leveskében
 Kóstolják még kérem, igen szépen.
 Tiszta szivből egyék gazdám s gazdaasszonyom
 Ha el nem fogyasztják, engöm szidnak tudom.

Rétes felkészítő:

Kedves süteményem, melyet mostan hoztam
Én eztet megvallva őszinte haboztam.
De nem jobb volna-e a szür ujjba dugni
És vele haza szépön elosonni
Mivel kitalálták, hogy ennek neve rétes
Azt hiszöm, hogy ehhez nem is kell hosszabb vers.

Kása felkészítő:

Mostan ~~két~~ hoztam zsirozva
Förccel jól ki van pallérozva
Nem köll ennek erős semmi a rágáshó
Hanöm kis szellőcske a megfuvásáho
Az árátul semmit sem féljenek
Nyuljanak hozzá, mindnyájan ögyenek.

Kása pénz szedéskor:

Szögény szakácsnének baja lett vendégök
A kása főzésén két keze megégett
Konyhán a meleg gőz össze-vissza járta
Erzsényt nyissanak hát pénz köll orvosságra.
Jelős főzéséért szakácsnének érdömös
Hogy felgyógyuljon, ha miattunk betegös.
Krisztus koporsóját se őrzik hiába
Erzsényt nyissanak hát pénz kell orvosságra.

Mikor a menyasszony kontyát felteszik:

Hogy mulátságunk közben az éjnek óráiban
A mi vőlegényünk és menyasszonyunk nyugodni mentek
Ime az Ur szent nevében fölserkentenek
És mint hitös párok köztünk megjelentek
Ékös menyasszonyunk párta előtt
Asszonyi fejkötővel földiszittetött
És te cimbamos, cimbalmod zöndüljön
Hogy a menyasszonynak füle megcsendüljön
Verd el a Rákóczi szép nótáját
Melyet danolt midőn vivta Regucinak hirös várát.
Hisz nem látsz itt egyet se apácát
Járjuk el hát gyorsan a menyasszony táncát.

Tus huzáskor:

Nem őrzik ám ingyen az Isten koporsóját
Akármely jámbor is
Vagy a legrosszabb is pénzért végzi munkáját.
Igy a muzsikus is itt és máshunn is
Pénzért huzza nótáját.
Nem zúd ő kapálni sem pedig kaszálni
Mört föltörnék tenyere nem is más munkának.
Hanem csak a muzsikának lött ő emböre
Vonyó a kaszája hegedü kapája
Aratáskor vanhurja
Egyik kezében a lószórt
Másikban a juh bőrt maszatolja ujja.
E fáradságáért szolgáltassunk néki bért
Hadd távozzék buja.

Menyasszony bucsuztató:

A menyasszony előtt emelöm szavamat
Hagyjátok el kissé szép nótátokat
Ne huzzátok mört most a szívnek érzése
Nagyobb, mint ama hegedük zöngése
És bucsuzásának most lészön kezdése.
Várgyák csöndességgel míg löszön végzése.
Fájlalja szívének minden mozdulását
Hogy itt kell hagynia családi állását
Hogyne sirna, hogyne fájna szive
Mikor a szülői háztul köll néki mönnie
Elbucsuzik tehát az én nyelvem által
Ugy vegyétek tőlem, mint épen magátul
Mert én helötte a tisztöt fölvettem
És bucsu szavain illőleg elvégzöm

Kedvem édös anyám csak té rajtad kezdem
Mert kien kezdeném, nem állhat mellettem
Nem állhat mellettem az a zédös atya
Kinek kicsinységemben vót én rejám gongya
Fájdalom, hogy tölle el nem bucsusztottam
Mert kicsinységömben jó atyám vót, tudom.
De azért egy lányi szív mög nem állhattya
Hogy említve ne légyön egy jó édösatya.
Tehát mint csürgönyt, úgy küldöm szívem sugallatát
Meggköszönni az ő atyai jóságát.
Mert hiszön ő nevelt föl engem kögyességben
A teremő Isten igaz félelmében.
Nyugodjék hát teste a sirban csöndesen
Ezt kívánom néki mindenkor szívesen. Keljön föl majd az
angyalok trombita szavára
Jusson el az égbe, a jók hazájába.

Hát hozzád mit szólja, kedves édös anyám
Ki vótá e korig gondoskodó dajkám
Ki édes tejével is tartottál emlődnek
Most át köll engedni titkos jövendőnek
Tudom, hogy nagyon fáj anyai szivednek
Middön tölled távozását látod gyermeködnek
Azért édös anyám feledd el ezöket
Az Uristen is álgyon mög ezer tégödet
Jó egészséggel ruházza életödet
Végre az égbe vigye föl lölködet.
Kedves testvér bátyám, tehozzák is szólok
Mielőtt ezuttal tölled elválllok
Az Isten áldását kéröm fejedre
Oly bőven miként a harmat száll alá a földre
Végre vigye föl a lelködet mönybe
Hogy lögyön részed az örök életbe.

Kedves lánypajtásim, kik eddig voltatok
Most könnyes szömökkel körülöttem átok
Szép koszorutokból ime most kiválok
Nektök is szivemből minden jöt kívánok
Aggyon a jó Isten ketök is új mátkát
Mivel majd átugorhatjátok a földi bu árkat.

Hozzátok is szólok kedves jó szomszédim
És kik jelen vagytok szomszédim, barátim
Végre a községnek minden lakóssai
Özvegyök és árvák minden sorsosai.
Takargyon tiktöket a szöröncse szárnya
Hogy ne legyen nálatok sömmibe hiánya.
Lögyünk ezután is atyafi szeretők
Kedves rokonim, barátim, mint voltunk azelőtt
Mert azt mondja az égi parancsolat
Szeresd felebarátodat, mint önönmagadat.
És ti szép sereg, kik ide gyűltetők
A mi tisztöletünkbe itt részt vöttetök
Köszönöm tinéktök is a szivességéttöket
Szivemből kívánom, most Isten veletök.

Szólások, közmondások. Adomák. Találós kérdések.

Több esze vot, aki kitanáta, mint egy papnak.
Má a züejjé a züdő /Már bennt vagyunk az időben: itt a tél./
Ugy van mint a törkő a pörösbe /szoritják/ Az én uram mámmo még
egésségesen feküdt le, oszt rögge hava ket fő.
Sokáig fájjon a feje /Éljen/
Némöllik gyerökön megláccik, hogy inségbe förösztik és nyomoru-
ságba választyák.
Körösztüléskor kérdezik: Mit hoztak? Körösztyn bárányt. Aggya
az Isten, hogy ü legyen.
Elhajtom a sógort a torba. /Elhivom/
Ollan egésségös mint a retök.
Kéröm e nacs csoda, illen még Európán kívül Vas mögyébe történik.
Aszongyák, hogy az embör addig éli világát, mig maga veti a zágyát.
Annak csak lóháton jár az egéssége /Egyszer jó, egyszer rossz/
Ahun én vagyok, ott mindig dér van /Öreg ember mondta, ősz volt
a haja/
Mindég jobb szeretök másnak a lakodalmába lönni, mint a magam
torába.
A fillerre jobban téved az embör, mint a forinttal.
Mentü nagyobb a zerdő, anná több a görbe fa benne.
Ez a falu csak ugy félodaru börötvákozik /CSak egyik oldalon van-
nak házak Jákóban, mert a másik oldal urasági birtok/
Nagyon jó hangja van, ugy inekő, csakugy repéti a levegőt.
Ebbü igen jó jegyző lösz, a betü farkát igön jól megtuggya kunyo-
réttani.
Sömmi baja sincsen, mind a szentösi halottnak.
Annyi egéssége van, hogy a fel? is ölég vóna.
Nincs hozzá fogásom /Nem tudom megtanulni/
Csinos a véndő, csinos a zsir /Dicséret/
Jó kibeszéggye van /Jól tud beszélni/
Jaj de iszonnyu szép hangja van a kisasszonnyak.
Osztán meg ne vakujjon a zajándéktya /Megtartsa az ígéletét/
Ahun asszony a kiráj, az az ország eveszött.
Sok fábu csinátt ember van a világon /Merev, tartózkodó ember/

Az a pipa nem ég? Nem hát, csak a dohány.
Meghalt az egyik gazda felesége. Viszik a halottaskocsin a temető felé. Egyszer csak a kocsi döccen, az asszony felébred /Tetszhalott volt/ Élt még vagy két évig. Mikor másodszor viszik a temető felé s ahhoz a helyhez ér a halottas kocsi, ahol az asszony két évvel ezelőtt felébredt, odaszól a gazda a kocsisnak: Lassan hajtson kned, mert itt történt tavál is a szöröncsétlenség. A temetőben körülájják a sir, hova az asszonyt az imént eresztették le. Szól a gazda: Na banya, most pörüjj. A körülállókhöz fordul, ketők meg gyűjjenek egy pohár borra.
Tuggya, ha Mikébe ökör köllött, mindgyár én értem üzentek.
Mikor a püspöki birtokot parcellázták kérdezték a gazdákat, miért nem vesznek abból? A csöklieknek csak legelő kell, föld nem.
Kérem szépen vegyék a váltómat. Husz koronát hoztam a derekára /tőke/ meg aztán fizetem a cafrangyát /kamat/
Ne tán kénozva érzi magát /sértődve/
Ez a gyerök a zptyát képzöli /Hasonlit rá/
Az csak tormába esött légy /Nem ér a szava semmit/
Gyümölcsöt hoz ajándékba a papnak: Ezt a kicsit má csak maginak sajtátam.